

Ár 2010, föstudaginn 29. október 2010, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Áslaug Árnadóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Jóhann Tómas Sigurðsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 19/2010**:

M
gegn
Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 20. maí 2010 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 19. maí 2008. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. maí 2010, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust þann 20. júní 2010. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 22. júní 2010, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir frá sóknaraðila bárust þann 10. september 2010.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 22. og 29. október 2010.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili gerði gjaldmiðlaskiptasamning við varnaraðila þann 27. febrúar 2008. Samningurinn átti að gilda til 2. mars 2009. Þann dag átti sóknaraðili að greiða varnaraðila 753.975 svissneska franka gegn móttöku á 50.000.000 kr. frá varnaraðila. Samið var um framvirkt gengi 66,315. Sama dag veitti hann varnaraðila handveð í innstæðu nánar tilgreinds reiknings í Netbankanum. Hæfi sóknaraðila til að gera gjaldmiðlaskiptasamning var metið þann 22. febrúar 2008. Á grundvelli þess mats og samskiptum við sóknaraðila taldi varnaraðili hann vel hæfan til að gera framvirkan gjaldmiðlasamning. Sóknaraðili undirritaði skjal sem ber heitið samþykki viðskiptamanns þann 25. febrúar 2008. Þann 27. febrúar 2008 undirritaði sóknaraðili fylgiskjal með samningi um gjaldmiðlaskipti þar sem hann lýsir því yfir að hann geri sér grein fyrir því að gjaldmiðlaskiptasamningurinn fæli í sér töluvert mikla áhættu. Einnig segir í yfirlýsingunni að sóknaraðili geri sér að fullu grein fyrir því að þeir peningar sem hann lagði inn sem tryggingu fyrir samningnum geti tapast að fullu og að hann áskilji sér engan rétt til að eiga kröfu á varnaraðila vegna þessa. Sóknaraðili tók einnig lán í japönskum jenum og svissneskum frönskum þann 25. febrúar 2008. Af gögnum málsins virðist sóknaraðili hafa verið með 12 virk gengistryggð lán hjá varnaraðila.

Í bréfi lögmanns sóknaraðila frá 9. febrúar 2009 kemur fram að sóknaraðili telji umræddan gjaldmiðlaskiptasamning ógildan eða ógildanlegan og að bankanum sé ekki heimilt að ganga að fjármunum á reikningi sem settur var að handveði til

tryggingar réttum efndum. Í bréfi varnaraðila, dags. 23. febrúar 2009, mótmælir varnaraðili þeim skilningi og kemur fram í bréfinu að varnaraðili hyggist gera upp samninginn í samræmi við efni hans þann 1. mars 2009 og ganga þá að hinni handveðsettu fjárhæð til greiðslu inn á samninginn, þar sem fyrirsjáanlegt tap sé á samningnum.

Sóknaraðili lýsti kröfu við slitameðferð varnaraðila, með kröfulýsingu dags. 21. október 2009. Þar gerði hann m.a. kröfu um ógildingu lánsamnings nr. X, gjaldmiðlaskiptasamnings og greiðslu af handveðsreikningi. Slitastjórn varnaraðila hafnaði kröfum sóknaraðila og hefur ágreiningur vegna málsins ekki verið jafnaður.

Sóknaraðili sendi kvörtun til nefndarinnar þann 20. maí 2010.

III.

Umkvörtunarefni.

Krafa sóknaraðila er eftirfarandi: „Ógildingar á gjaldmiðlasamninga sem voru teknir af einstaklingum, með íslensku krónunni, þar sem bankarnir tóku stöðu á móti. Ógildingar á lán í erlendri mynt sem voru veitt til að taka gjaldmiðlasamninga. Ógildingu á handveð reiknings til tryggingar gjaldmiðlasamningunum.“

Sóknaraðili rökstyður kröfu sína með því að varnaraðili hafa hvatt viðskiptavini til að taka gjaldmiðlaskiptasamninga og þá stöðu með krónunni á meðan bankarnir og m.a. starfsmenn varnaraðila hafi tekið stöðu á móti krónunni.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá nefndinni. Til vara krefst varnaraðili þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Aðalkröfu sína byggir varnaraðili á því að kröfur og greinargerð sóknaraðila séu óljósar og með öllu ófullnægjandi. Þá verði kröfur sóknaraðila ekki með beinum hætti metnar til fjár. Einnig séu kröfur sóknaraðila með öllu ósamrýmanlegar. Rökstuðningur sé lítill sem enginn og ekki annað en ósannaðar dylgjur og getgátur. Því teljist málið vart tækt til úrskurðar og beri að vísa því frá nefndinni með vísan til b- og e- liða samþykktar úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Þá bendir varnaraðili á að sóknaraðili hafi lýst kröfu við slitameðferð varnaraðila, með kröfulýsingu dags. 21. október 2009. Þar gerði hann m.a. kröfu um ógildingu lánsamnings nr. X, gjaldmiðlaskiptasamnings og greiðslu af handveðsreikningi. Slitastjórn varnaraðila hafnaði kröfum sóknaraðila og hefur ágreiningur vegna málsins ekki verið jafnaður. Því beri að vísa málinu frá nefndinni með vísan til d-liðar samþykktar nefndarinnar.

Varnaraðili mótmælir harðlega fullyrðingum sóknaraðila um að varnaraðili hafi hvatt viðskiptavini til þess að taka gjaldmiðlaskiptasamninga og taka þá stöðu með íslensku krónunni á meðan bankarnir, m.a. starfsmenn varnaraðila, tóku stöðu á móti íslensku krónunni. Varnaraðili hafi vandað mjög til allrar samningagerðar við sóknaraðila og fullnægt þeim skilyrðum sem fram koma í lögum nr. 108/2007. Því hafi engir annmarkar verið á gjaldmiðlaskiptasamningi milli sóknaraðila og varnaraðila.

VI.

Niðurstaða.

Í málinu gerir sóknaraðili kröfur um: „Ógildingar á gjaldmiðlasamninga sem voru teknir af einstaklingum, með íslensku krónunni, þar sem bankarnir tóku stöðu á móti. Ógildingar á lán í erlendri mynt sem voru veitt til að taka gjaldmiðlasamninga. Ógildingu á handveð reiknings til tryggingar gjaldmiðlasamningunum.“

Í e-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki segir að nefndin fjalli ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Verður að telja að kröfur sóknaraðila um ógildingu á gjaldmiðlasamningum teknum af einstaklingum, ógildingu á lánum í erlendri mynt sem tekin voru í þeim tilgangi að taka gjaldmiðlaskiptasamninga og ógildingu á handveðsreikningi til tryggingar gjaldmiðlaskiptasamningum séu það óljósar og óskýrar að þær séu ekki tækar til úrskurðar.

Í ljósi framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 29. október 2010.

Áslaug Árnadóttir

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir